

²¹ Миренский Д. В. Нетрадиционная монетарная политика стран-лидеров в условиях глобального финансово-экономического кризиса и посткризисного восстановления экономики / Д. В. Миренский // Экономическая теория. – 2013. – № 2 (99). – С. 37–41.

²² Післякризовий розвиток економіки України: засади стратегії модернізації: аналітична доповідь / Я. А. Жаліло, Д. С. Покришка, Я. В. Белінська, Я. В. Бережний; кер. авт. кол. Я. А. Жаліло. – К.: НІСД, 2011. – С. 35, 36.

²³ Заварухин В. П. Основные элементы инновационной стратегии США / В. П. Заварухин // Российское предпринимательство. – 2002. – № 12 (36). – С. 76–81.

Резюме

Олефір А. О. Правовий статус Національного банку України як фактор де стимулювання інноваційної діяльності.

У статті досліджено актуальні макроекономічні проблеми сфери господарювання України, недоліки правового статусу Національного банку України та основні дисфункції під час формування і реалізації грошово-кредитної політики, а також взаємозв'язок між цими явищами. Запропоновано правові засоби, спрямовані на вдосконалення правового статусу Національного банку України.

Ключові слова: Національний банк України, монетаризм, неокейнсіанство, державне регулювання економіки, грошово-кредитна політика, емісія, облікова ставка.

Резюме

Олефір А. А. Правовой статус Национального банка Украины как фактор дестимулирования инновационной деятельности.

В статье исследованы актуальные макроэкономические проблемы сферы хозяйствования Украины, недостатки правового статуса Национального банка Украины и основные дисфункции при формировании и реализации денежно-кредитной политики, а также взаимосвязь между этими явлениями. Предложены правовые средства, направленные на совершенствование правового статуса Национального банка Украины.

Ключевые слова: Национальный банк Украины, монетаризм, неокейнсианство, государственное регулирование экономики, денежно-кредитная политика, эмиссия, учетная ставка.

Summary

Olefir A. Legal status of National bank of Ukraine as a factor of innovation collapse.

In the article were investigated the current macroeconomic problems of Ukrainian economic sphere, the shortcomings of the legal status of the National Bank of Ukraine and some major dysfunction in the formulation and implementation of monetary policy, and the relationship between them. Also were presented several legal means to improve the legal status of the National Bank of Ukraine.

Key words: National Bank of Ukraine, monetarism, Keynesian theory, government regulation of the economy, monetary policy, emissions, discount rate.

УДК 349.22:656

С. В. СИНЕНКО

Світлана Володимирівна Синенко, кандидат юридичних наук, доцент Київського університету туризму, економіки і права

ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ ПРИПИНЕННЯ ТРУДОВОГО ДОГОВОРУ З ПРАЦІВНИКАМИ ТРАНСПОРТУ

Стабільності умов праці, визначених у трудовому договорі при укладенні, прагнуть як працівник, так і роботодавець. Тому, право на припинення трудового договору мають обидві сторони трудового правовідношення, але на підставах і в порядку, визначених законодавством України.

При цьому, існують спеціальні підстави припинення трудового договору з працівниками транспорту, врегулювання яких відсутнє у трудовому законодавстві, що, в свою чергу, призводить до хибного їх тлумачення у процесі правозастосування.

Правовому регулюванню припинення трудового договору приділялось достатньо уваги в наукових дослідженнях таких науковців, як О. А. Близнюк, С. М. Глазько, І. А. Іоннікової, Ю. В. Ісаєва, Л. М. Русоль, О. В. Яковлев та інші. Проте, наукові праці щодо комплексного аналізу проблем припинення трудового договору з працівниками транспорту на сьогодні відсутні.

У зв'язку з цим, метою даної публікації є розроблення на підставі аналізу чинного законодавства України та сучасних теоретичних напрацювань юридичної науки конкретних пропозицій, спрямованих на удосконалення норм, якими регулюється дане питання.

Кодексом законів про працю України не встановлено особливих підстав для припинення трудового договору з працівниками транспортної галузі. Припинення трудового договору з працівниками транспорту

відбувається за загальними правилами, визначеними законодавством про працю, що підтверджує стабільність трудових відносин, яка гарантується обмеженим переліком підстав припинення трудового договору.

Зважаючи на особливості трудової функції працівників транспорту, вимоги, які пред'являються до них, і умови праці, в яких вони виконують свої обов'язки, можна визначити спеціальну підставу припинення трудового договору з працівниками транспорту.

Слід зауважити, що працівник транспорту, трудова функція якого безпосередньо пов'язана з керуванням або управлінням рухом транспортних засобів, може виконувати трудові обов'язки тільки за наявності документа, виданого відповідним органом державного регулювання в сфері відповідного виду транспорту. Проте, що робити у випадку, коли працівник, який керує або управляє рухом транспортних засобів, позбавляється права керування транспортними засобами та/або документа, що посвідчує право особи виконувати відповідні трудові обов'язки? Вказана ситуація не врегульована нормами трудового законодавства. При цьому до працівників транспорту за вчинення певних правопорушень можуть застосовуватися санкції, визначені Кодексом України про адміністративні правопорушення від 7 грудня 1984 р. № 8073-X (зі змінами)¹ і Кримінальним кодексом України від 5 квітня 2001 р. № 2341-III², які унеможливають виконання вказаними працівниками їх трудових обов'язків.

Для з'ясування цього питання необхідно розглянути нормативно-правові акти, якими регулюються підстави та порядок позбавлення працівника, трудова функція якого безпосередньо пов'язана з керуванням транспортним засобом, права керування транспортним засобом.

Постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку тимчасового вилучення посвідчення водія і ліцензійної картки на транспортний засіб та їх повернення» від 17 грудня 2008 р. № 1086 визначено, що посвідчення водія вилучається за наявності підстав вважати, що водій вчинив правопорушення, передбачене Кодексом України про адміністративні правопорушення, за яке може бути накладено адміністративне стягнення у вигляді позбавлення права керування транспортним засобом³.

Відповідно до ч. 3 ст. 51 Кодексу торговельного мореплавства⁴ та п. 14 розділу II Наказу Міністерства інфраструктури України «Про затвердження Положення про порядок присвоєння звань особам командного складу морських суден» від 7 серпня 2013 р. № 567 позбавлення звання та вилучення диплома або кваліфікаційного свідоцтва здійснюється тільки за рішенням суду⁵.

Позбавлення права керування транспортним засобом може бути застосоване як адміністративне стягнення лише у випадках, передбачених Кодексом України про адміністративні правопорушення.

Відповідно до норм Кодексу України про адміністративні правопорушення особа може бути позбавлена права керування транспортним засобом на строк від 6 місяців до 10 років⁶. Так, судноводій може бути позбавлений права керування судном на строк до одного року за порушення правил безпеки руху на річковому транспорті маломірних суднах. Проте, керування річковими або маломірними суднами судноводіями в стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції, тягне за собою позбавлення права керування всіма видами плавучих засобів на строк від одного до трьох років.

Випадки позбавлення водія права на керування транспортними засобами визначені у ч. 4 ст. 121 КУпАП, ст. 122² КУпАП, ч. 4 ст. 122 КУпАП, ч. 2 та ч. 3 ст. 123 КУпАП та ст. 124 КУпАП, ст. 130 КУпАП.

Найбільш суворе стягнення у вигляді позбавлення водія права керування транспортними засобами на строк до десяти років встановлює законодавець за наявності неодноразового, протягом року стягнення, накладеного за керування транспортним засобом у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів.

Звернемося до судової практики. Так, 3 березня 2008 р. Оболонським районним судом м. Києва було розглянуто справу про притягнення до адміністративної відповідальності працівника СПД «Коваль», який працює на посаді водія, за ст.ст. 124, 122-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Підставою для розгляду справи став наїзд водія на перешкоду, що призвело до пошкодження транспортного засобу та перешкоди, чим порушив п. 2.3 Правила дорожнього руху (надалі ПДР), а також залишення водієм місця ДТП, до якого був причетний, чим порушив п. 2.10 ПДР.

Враховуючи характер вчиненого правопорушення, суд постановив: притягнути водія до адміністративної відповідальності, піддавши його адміністративному стягненню у вигляді позбавлення права керування транспортними засобами строком на один рік⁷.

На підставі проаналізованої судової практики та норм КУпАП, якими регулюється питання позбавлення працівників транспорту права на керування транспортними засобами, можна зробити висновок, що винні дії працівника, наприклад, порушення ним правил дорожнього руху, є передумовою для розірвання трудового договору.

Таким чином, у випадку притягнення даної категорії працівників транспорту до адміністративної відповідальності за скоєні правопорушення роботодавець може розірвати з ними трудовий договір за своєї ініціативи на підставі п. 2 ст. 40 КЗпП України, а не п. 7 ст. 36 КЗпП України. Оскільки правопорушення, визначені КУпАП України, призводять до вилучення у працівника документу, на підставі якого його було прийнято на роботу, можна говорити, що працівника не відповідає вимогам, визначеним законодавством для цієї категорії працівників транспорту. Також підтвердженням цьому є п. 21 Постанови Пленуму Верховного Суду України «Про порядок розгляду судами трудових спорів» від 6 листопада 1992 р. № 9, відповідно до якого у випадках, коли згідно з законодавством виконання певної роботи допускається після надання в установлені

ному порядку спеціального права (водії автомобільного та електротранспорту тощо), позбавлення цього права може бути підставою для звільнення працівника з мотивів невідповідності займаній посаді або виконуваній роботі з додержанням правил ч. 2 ст. 40 КЗпП України⁸.

За порушення норм Закону України «Про транспорт» та інших нормативних актів, які регулюють безпеку руху та експлуатації різних видів транспорту, розділом XI Кримінального кодексу України до працівників транспорту застосовується кримінальна відповідальність.

Отже, аналізуючи норми Кримінального кодексу України, зокрема ст. 276 ККУ, 276-1 ККУ, ст. 284 ККУ, ст. 286 ККУ, ст. 287 ККУ, можна дійти висновку, що до працівників транспорту, які порушили норми Закону України «Про транспорт» та інші нормативно-правові акти, які регулюють безпеку руху та експлуатації різних видів транспорту КК України, передбачені такі санкції :1) штраф; 2) позбавлення волі; 3) виправні роботи; 4) арешт; 5) обмеження волі; 6) обмеження волі з позбавленням права керувати транспортними засобами; 7) позбавлення волі з позбавленням права керувати транспортними засобами; 8) позбавлення права обіймати посади, пов'язані з відповідальністю за технічний стан, або експлуатацію транспортних засобів.

Розглянемо судову практику. Так, 26 вересня 2012 р. Дніпровський районний суд м. Києва розглянув кримінальну справу за обвинуваченням водія, працюючого у ТОВ «Селтік», у скоєнні злочину, передбаченого ст. 286 ч. 2 КК України. Підставою для розгляду справи стало порушення водієм при керуванні технічно справним автомобілем «MERCEDES-BENZ AXOR 2628» Правил дорожнього руху, що проявилось у скоєнні водієм наїзду на пішохода. Внаслідок дорожньо-транспортної пригоди пішоходу було спричинені тілесні ушкодження, від яких він помер на місці пригоди.

Суд визнав винним водія в скоєнні злочину, передбаченого ст. 286 ч. 2 КК України, та призначив покарання: 4 роки позбавлення волі із позбавленням права керувати всіма видами транспортних засобів строком на 3 роки⁹.

Таким чином, на підставі вказаних норм Кримінального кодексу України, якими передбачені санкції за порушення працівниками транспорту правил безпеки руху або експлуатації транспортних засобів, та судової практики можна зробити висновок, що роботодавець при скоєнні працівником транспорту, праця якого безпосередньо пов'язана з безпечним рухом транспортних засобів, правопорушення, повинен розірвати з ним трудовий договір на підставі п. 7 ст. 36 КЗпП України, оскільки особу може бути разом із позбавленням права керування транспортним засобом позбавлено волі. Водночас варто зазначити, що такий вид санкцій, як позбавлення права на керування транспортними засобами, встановлено ККУ тільки для працівників автомобільного транспорту.

Отже, позбавлення права керування транспортним засобом є санкцією, що передбачена КпАПУ та ККУ, і у випадку її застосування виконання трудових обов'язків даною категорією працівників транспорту є неможливим.

Окрім зазначених випадків, особа може бути позбавлена права керування транспортними засобами і в деяких інших випадках. Так, відповідно до п. 6 ст. 49 Повітряного кодексу України від 19 травня 2011 р. свідоцтво авіаційного персоналу може бути анульоване або для його призупинення, а також можуть бути обмежені надані ним права у разі порушення вимог нормативно-правових актів, що регламентують льотну роботу, використання повітряного простору, організацію повітряного руху, технічного обслуговування авіаційної техніки, що безпосередньо впливають на безпеку польотів¹⁰. При цьому варто зауважити, що орган, якому надано право анулювати або призупиняти дію свідоцтва авіаційного персоналу, в ст. 49 Повітряного кодексу України не зазначений. Лише в п. 4 ст. 51 Повітряного кодексу України міститься загальна вказівка на те, що ним є уповноважений орган з питань цивільної авіації.

Більш детально питання вилучення свідоцтва авіаційного персоналу регулюється п. 1.2 наказу Міністерства транспорту України «Про затвердження Правил видачі свідоцтв авіаційному персоналу в Україні» від 7 грудня 1998 р. № 486, у якому визначено, що ці Правила встановлюють вимоги до кандидатів на отримання свідоцтв та рейтингів, порядок сертифікації авіаційного персоналу, процедури видачі, внесення обмежень та вилучення свідоцтв, продовження терміну їх дії¹¹. Аналіз цього нормативного акта дозволяє зробити висновок, що офіційний дозвіл на здійснення самостійної професійної діяльності з експлуатації та технічного обслуговування повітряного судна, використання повітряного простору та обслуговування повітряного руху у вигляді свідоцтва авіаційного персоналу надає Державіаслужба. Отже, анулювання і призупинення свідоцтва також входить до її повноважень.

При цьому варто відмітити, що в зазначеному наказі не визначено підстави позбавлення працівника свідоцтва авіаційного персоналу. На нашу думку, необхідно в цьому акті закріпити положення наступного змісту: «позбавити працівника авіаційного транспорту свідоцтва авіаційного персоналу можливо тільки у разі порушення працівником своїх функціональних обов'язків, які можуть створити загрозу життю пасажирів, пошкодженню та несвоєчасної доставки вантажу, а також збереженню власності роботодавця, і тільки за рішенням суду». Таким чином, це буде підставою для припинення трудового договору з працівниками авіаційного транспорту за ініціативою роботодавця відповідно до п. 2 ст. 40 КЗпП України, оскільки позбавлення працівника авіаційного транспорту свідоцтва авіаційного персоналу, на підставі якого його було прийнято на роботу, не відповідає вимогам, визначеним законодавством для цієї категорії працівників транспорту.

На залізничному транспорті, на відміну від автомобільного, водного та авіаційного, це питання врегульоване по-іншому. Відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України «Про Положення про дисципліну працівників залізничного транспорту» від 26 січня 1993 р. № 55¹² позбавлення машиністів права керування

локомотивом з наданням роботи помічника машиніста, а також позбавлення свідництва водія моторно-рейкового транспорту незмінного типу та свідництва помічника машиніста локомотива з наданням роботи, не пов'язаної з керуванням локомотивом і моторно-рейковим транспортом, на строк до одного року, проводиться як один із заходів дисциплінарного стягнення. Підставами накладання керівником, який має право прийняття на роботу даного працівника, а також начальником залізниць, метрополітенів даного виду дисциплінарного стягнення, згідно з п. 13 цього Положення, є встановлення вини працівника у виникненні катастрофи або аварії, за проїзд заборонних сигналів (незалежно від наслідків), а також появу (знаходження) на роботі в стані алкогольного, наркотичного або токсичного сп'яніння, підтверженому в установленому порядку. Отже, роботодавець може вирішити цю проблему, за допомогою тимчасового переведення працівника на іншу роботу. При цьому слід вказати на неузгодженість між п. 13 та «Переліком порушень дисципліни, наслідки яких загрожують безпеці руху поїздів, життю і здоров'ю громадян, а також категорій працівників, до яких застосовуються дисциплінарне стягнення у вигляді звільнення» даного Положення. Зокрема, Переліком встановлено, що у разі появи на роботі машиніста, помічника машиніста локомотивів, водія моторно-рейкового транспорту незмінного типу в стані алкогольного, наркотичного або токсичного сп'яніння, до них буде застосовуватися дисциплінарне стягнення у вигляді звільнення, а п. 13 визначено, що за ці самі порушення машиністів позбавляють права керування локомотивом з наданням роботи помічника машиніста, а помічника машиніста та водія моторно-рейкового транспорту незмінного типу позбавляють свідництва з наданням роботи, не пов'язаної з керуванням локомотивом і моторно-рейковим транспортом, на строк до одного року.

Разом із тим, наказом Міністерства транспорту України та Державної адміністрації залізничного транспорту України «Про введення в дію положень про порядок видачі посвідчень на право управління локомотивом і моторвагонним поїздом, про порядок присвоєння класу кваліфікації машиністам локомотивів і моторвагонних поїздів, про порядок проведення іспитів та видачі посвідчень помічника машиніста локомотива і моторвагонного рухомого складу на залізницях України» від 28 червня 1995 р. № 103-Ц¹³ визначено, що посвідчення на право управління локомотивом і моторвагонним поїздом, у разі його вилучення, у місячний строк пересилається у службу локомотивного господарства, де зберігаються протягом року. Після закінчення цього строку воно знищується, про що складається акт. Особи, позбавлені права управління локомотивом, після закінчення строку можуть знову одержати посвідчення на право управління локомотивом, моторвагонним поїздом тільки після складання іспитів у порядку, встановленому цим Положенням (п. 19 Додатку 1 Наказу № 103-Ц). А особам, позбавленим посвідчення помічника машиніста локомотива (моторвагонного рухомого складу) за зазначені порушення, знову може бути видане посвідчення після складання іспитів у повному обсязі після закінчення терміну, зазначеного в наказі (п. 16 Додатку 1 Наказу № 103-Ц). Таким чином, можна зробити висновок, особи, які були позбавлені посвідчення на право управління транспортним засобом (локомотивом і моторвагонним поїздом), як і на автомобільному, повітряному та водному транспорті, повинні отримати нове посвідчення управління транспортними засобами на загальних підставах.

Оскільки зазначені порушення є такими, що можуть спричинити аварійні ситуації, завдати шкоду здоров'ю людей, а також позбавити їх життя, на нашу думку, доцільно у таких випадках до даної категорії працівників залізничного транспорту застосовувати процедуру звільнення, а не тимчасового переведення. При цьому позбавлення працівника залізничного транспорту документа, який надає йому право здійснювати керування транспортними засобами, можливе тільки за рішенням суду.

На підставі викладеного вище можна зробити висновок, що у випадку припинення трудового договору за ініціативи працівника транспорту та за угодою сторін застосовуються загальні правила, визначені КЗпП України. Проте, припинення трудового договору за наявності такого юридичного факту, як позбавлення працівника права керування транспортними засобами, має свою специфіку, оскільки зумовлює неможливість подальшого виконання ним трудової функції.

Кодекс законів про працю України не містить вказівки на те, що трудовий договір може бути припинений внаслідок позбавлення працівника права керування транспортними засобами. На сьогодні роботодавець має право розірвати трудовий договір з працівником, який позбавлений права керування транспортними засобами на підставі п. 2 ст. 40 КЗпП України, відповідно до якої трудовий договір, укладений на невизначений строк, а також строковий трудовий договір до закінчення строку його дії може бути розірваний власником або уповноваженим ним органом у випадку виявлення невідповідності працівника займаній посаді або виконуваній роботі внаслідок недостатньої кваліфікації, або стану здоров'я, які перешкоджають продовженню даної роботи. Разом із тим, у випадках, визначених ст. 286 ККУ, працівника може бути засуджено до позбавлення волі водночас із позбавленням права керування транспортними засобами. У такому випадку припинення трудового договору буде здійснюватися на вимогу «третьох» осіб, які не є стороною трудових правовідносин на підставі п. 7 ст. 36 КЗпП України, відповідно до якої трудовий договір припиняється у разі набрання законної сили вирок суду, яким працівника засуджено (крім випадків звільнення від відбування покарання з випробуванням) до позбавлення волі або до іншого покарання, яке виключає можливість продовження даної роботи.

Водночас, на нашу думку, позбавлення працівника права керування транспортними засобами відбувається не через недостатню кваліфікацію працівника, що зумовлює його невідповідність займаній посаді або виконуваній роботі, а внаслідок винних дій працівника та вчинення ним правопорушення. Однією із вимог до даної категорії працівників є відповідність кваліфікаційним вимогам за професійною ознакою, що підтверджується наявністю в особи відповідних документів. Виходячи з цього, доцільно ч. 1 ст. 41 «Додаткові

підстави розірвання трудового договору з ініціативи власника або уповноваженого ним органу з окремими категоріями працівників за певних умов» КЗпП України доповнити пунктом 5 та викласти у такій редакції: «5) позбавлення працівника права керування транспортними засобами або інших дозволів, необхідних для виконання обумовленої трудовим договором роботи».

¹ Україна. Закони. Кодекс України про адміністративні правопорушення : чинне законодавство зі змінами та допов. станом на 3 лютого 2014 р. – К.: ПАЛИВОДА А. В., 2014. – 284 с.

² Україна. Закони. Кримінальний кодекс України : чинне законодавство зі змінами та допов. станом на 4 лютого 2014 р. – К.: ПАЛИВОДА А. В., 2014. – 212 с.

³ Про затвердження Порядку тимчасового вилучення посвідчення водія і ліцензійної картки на транспортний засіб та їх повернення : постанова Кабінету Міністрів України від 17 груд. 2008 р. № 1086. // Офіц. вісн. України. – 2008. – № 98. – Ст. 3224.

⁴ Кодекс торговельного мореплавства України: Закон України від 23 трав. 1995 р. № 176/95-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1995. – № 47/52. – Ст. 349.

⁵ Про затвердження Положення про порядок присвоєння звань особам командного складу морських суден : наказ М-ва інфраструктури України від 07 серпня 2013 р. № 567 // Офіц. вісн. України. – 2013. – № 70. – Ст. 2579.

⁶ Україна. Закони. Кодекс України про адміністративні правопорушення : чинне законодавство зі змінами та допов. станом на 3 лютого 2014 р. – К.: ПАЛИВОДА А. В., 2014. – 284 с.

⁷ Постанова Оболонського районного суду м. Києва № 3-8699 2008 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://jurportal.org/writ/5330496>

⁸ Про практику розгляду судами трудових спорів : постанова Пленуму Верховного Суду України від 6 листопада 1992 р. № 9 // Дебет-Кредит (Галицькі контракти). – 2008. – № 29. – Ст. 279.

⁹ Вирок Дніпровського районного суду м. Києва № 2604/10796/12 від 26 вересня 2012 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://pravoscope.com/act-virok-2604-10796-12-dzyuba-o-a-26-09-2012-porushennya-pravil-bezpeki-dorozhno-go-ruhu-abo-ekspluatatsi-s>

¹⁰ Повітряний кодекс України : Закон України від 19 травня 2011 р. № 3393-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 48/49. – Ст. 536.

¹¹ Про затвердження Правил видачі свідоцтв авіаційному персоналу в Україні : наказ М-ва транспорту України від 07 грудня 1998 р. № 486 // Офіц. вісн. України. – 1999. – № 2. – Ст. 85.

¹² Про Положення про дисципліну працівників залізничного транспорту : постанова Кабінету Міністрів України від 26 січня 1993 р. № 55 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/55-93-%D0%BF>

¹³ Про введення в дію положень про порядок видачі посвідчень на право управління локомотивом і моторвагонним поїздом, про порядок присвоєння класу кваліфікації машиністам локомотивів і моторвагонних поїздів, про порядок проведення іспитів та видачі посвідчень помічника машиніста локомотива і моторвагонного рухомого складу на залізницях України : наказ М-ва транспорту України та Держ. адміністрації залізничного транспорту України від 28 черв. 1995 р. № 103-Ц : зб. положень / М-во транспорту України та Держ. адміністрації залізничного транспорту України – К.: Транспорт України, 1995. – 39 с.

Резюме

Синенко С. В. Правові проблеми припинення трудового договору з працівниками транспорту.

У статті розглядаються правові проблеми припинення трудового договору з працівниками транспорту. На основі норм чинного законодавства здійснено теоретичне дослідження правового регулювання припинення трудового договору з працівниками транспорту. Зроблено висновок про те, припинення трудового договору за наявності такого юридичного факту, як позбавлення працівника права керування транспортними засобами, має свою специфіку, оскільки зумовлює неможливість подальшого виконання ним трудової функції.

Ключові слова: трудовий договір, працівники транспорту, трудова функція, припинення трудового договору, право керування транспортним засобом.

Резюме

Синенко С. В. Правовые проблемы прекращения трудового договора с работниками транспорта.

В статье рассматриваются правовые проблемы прекращения трудового договора с работниками транспорта. На основе норм действующего законодательства осуществлено теоретическое исследование правового регулирования прекращения трудового договора с работниками транспорта. Сделан вывод о том, что прекращения трудового договора при наличии такого юридического факта, как лишение работника права управления транспортными средствами, имеет свою специфику, поскольку делает невозможным дальнейшее выполнение работником трудовой функции.

Ключевые слова: трудовой договор, работники транспорта, трудовая функция, прекращения трудового договора, право управления транспортным средством.

Summary

Sinenko S. Legal problems with termination of a labor contract with transport workers.

The article deals with legal problems with termination of a labor contract with transport workers.

The theoretical study of the legal regulation for termination of a labor contract with transport workers in compliance with all applicable laws has been conducted in the article. It has been concluded that the termination of a labor contract, if such a legal fact, as depriving the employee the right to drive vehicles, has its own peculiarities, as it makes impossible for an employee to perform his work.

Key words: labor contract, transport workers, labor function, the termination of the labor contract, the right to drive the vehicle.